

בבית המשפט העליון

ע"פ 5096/23

לפני : כבוד השופטת ד' ברק-ארז

המערערת : פלונית

נ ג ד

המשיבים :
1. פרקליטות מחוז הצפון (פלילי)
2. זוהרה היימר
3. קרן בר גולדשטיין
4. דורון מרדכי מלול

ערעור לפי סעיף 70ד(א)(3) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984, על החלטתו של בית המשפט המחוזי בנצרת מיום 27.6.2023 בת"פ 8401-06-20 שניתנה על-ידי כבוד השופט ג' אזולאי

תאריך הישיבה : כ"ג בתמוז התשפ"ג (12.7.2023)

בשם המערערת : עו"ד שירי שחף-אופק

בשם המשיבה 1 : עו"ד ארז בן-ארויה

בשם המשיבה 2 : עו"ד מוטי לוי

בשם המשיבה 3 : עו"ד לואי אלמן

בשם המשיב 4 : עו"ד מיכאל כרמל

פסק-דין

1. האם יש להורות על פרסום החלטה שקיבלה בקשה של נאשמים לחזור בהם מהודאה באישומים שיוחסו להם במסגרת הליך המתנהל בדלתיים סגורות? זו השאלה שעמדה במרכז הערעור שבפני.

עיקרי העובדות וההליכים עד כה

2. ברקע הדברים מצוי תיק פלילי תלוי ועומד נגד שלושה נאשמים הנסב על אינוס המערערת בנסיבות מחמירות ומתנהל בבית המשפט המחוזי בנצרת (תפ"ח 11-31824-19, להלן: תיק האינוס). עניינו של ההליך דנן נסב על תיק פלילי נוסף שנפתח בעקבות הפרשה, המתנהל אף הוא בבית המשפט המחוזי בנצרת (ת"פ 20-06-8401), בכל הנוגע לפעולות הדחה, שיבוש והטרדת עד שבהן מואשמים בני משפחתו של אחד הנאשמים בתיק האינוס (להלן: הנאשם בתיק הראשון) – אביו (המשיב 4), דודתו, אחות האב (המשיבה 2), ובתה, בת דודתו של הנאשם בתיק הראשון (המשיבה 3) (להלן: האב, הדודה ו-בת הדודה, וביחד: המשיבים).

3. כתב האישום בעניינם של המשיבים הוגש תחילה ביום 3.6.2020 נגד הדודה, בת הדודה והנאשם בתיק הראשון. שלושה ימים לאחר מכן הוא תוקן על דרך הוספתו של האב כנאשם, וביום 21.12.2021 הוא תוקן בשנית במסגרת הסדר טיעון, בין היתר על דרך מחיקתו מכתב האישום של הנאשם בתיק הראשון. בהתאם למתואר בתמצית כתב האישום המתוקן בשנית, הדודה עברה להתגורר בסמוך למערערת ופעלה באופנים שונים במטרה להתקרב אליה ואל בני משפחתה, כדי לדובב אותה ולהביאה לספר על אירוע האונס, כאשר היא מעמידה פני חברה ומסתירה ממנה את הקשר המשפחתי שלה לנאשם בתיק הראשון. את הפרטים ששמעה מהמערערת, סיפרה הדודה לאב. בהמשך קשרו המשיבים קשר להציג מצג שווה בפני המערערת שלפיו בת הדודה "תפתח בקלפים" למערערת ותציג לה את שהתרחש באותו אירוע, באופן שיניע אותה לשנות מהגרסה שמסרה בחקירה ולהפחית מחלקו של הנאשם בתיק הראשון.

4. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה פרקליטות מחוז צפון (המשיבה 1, להלן: המדינה) בקשה בהתאם לסעיפים 68 ו-70 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 (להלן: חוק בתי המשפט), לניהול ההליך בדלתיים סגורות ולמתן צו איסור פרסום שיחול על כל פרט שיש בו כדי לחשוף את זהות המערערת או לפגוע בפרטיותה. במסגרת הבקשה הבהירה המדינה כי היא אינה מתנגדת לפרסום שמותיהם של המשיבים, וכי אף המערערת אינה מתנגדת לכך. ביום 5.6.2020 נעתר בית המשפט המחוזי (השופט ח' טבאג) לבקשה והורה על ניהול ההליך בדלתיים סגורות. בהמשך לכך, ביום 29.10.2020 הגישה המערערת בקשה לפי סעיף 70ג(א) לחוק בתי המשפט שבה עתרה לפרסום שמותיהם של המשיבים. בתום הדיון בבקשה שהתקיים ביום 1.12.2020, הורה בית המשפט המחוזי (השופט ג' אזולאי) על ביטול צו איסור הפרסום, כך שהותרו לפרסום שמותיהם של המשיבים ופרטי הפרשה, למעט פרטים שיש בהם כדי להביא לזיהויה של המערערת. להשלמת התמונה יצוין כי קיים צו איסור פרסום על תיק האינוס,

אך הותר פרסום שמותיהם ותמונותיהם של הנאשמים באותו תיק, למעט תמונתו של אחד מהם.

5. ביום 21.12.2021 הורשעו המשיבים על-פי הודאתם בעובדות כתב האישום המתוקן בשנית. בהמשך לכך, ביום 6.9.2022 נשמעו הטיעונים לעונש, ולאחר מספר בקשות דחייה, נקבע מועד מתן גזר הדין ליום 12.6.2023.

6. לקראת מועד זה, ביום 1.6.2023 הגישה הדודה בקשה לחזור בה מהודאתה. בקשה דומה הוגשה מטעם בת הדודה ביום 6.6.2023. דיון בבקשות התקיים ביום 12.6.2023 ובמהלכו אף האב עתר להתיר לו לחזור בו מהודאתו. בתום הדיון קיבל בית המשפט המחוזי (השופט אזולאי) את הבקשות. בית המשפט המחוזי קבע כי המשיבים לא הצביעו על עילה שבדין המצדיקה להיעתר לבקשותיהם, שכן טענתם מסתכמת בכך שטעו בשיקול דעתם והם אינם טוענים שהופעל עליהם לחץ פסול. יחד עם זאת, לפני משורת הדין ועל מנת לאפשר למשיבים להוכיח את חפותם, בית המשפט המחוזי התיר להם לחזור בהם מהודאתם. בעקבות זאת, בית המשפט המחוזי הורה על ביטול הכרעת הדין.

7. למחרת הדיון, ביום 13.6.2023, הגישו שני עיתונאים בקשה לפרסם את הבקשות לחזרה מהודאה ואת ההחלטה שניתנה בעניין, מבלי לפרסם פרטים מזהים של המערערת. בית המשפט המחוזי דחה את הבקשה, תוך שקבע כי ההליך מתנהל בדלתיים סגורות. ככל הידוע, לא הוגש ערעור על החלטה זו.

8. בד בבד, גם המערערת הגישה בקשה לפי סעיף 70ג(א) לחוק בתי המשפט ובה עתרה לפרסם את פרוטוקול הדיון מיום 12.6.2023 ולחלופין לפרסם את ההחלטה שניתנה בסופו. בבקשתה עמדה המערערת על חלוף הזמן מאז גובש הסדר הטיעון, על הסתמכותה על הודאותיהם של המשיבים ועל עינוי הדין שנגרם לה ואף צפוי להמשיך ולהחמיר נוכח הימשכות ההליכים. המשיבים התנגדו לבקשה וטענו כי אין למערערת מעמד עצמאי בהגשת בקשות לבית המשפט משאינה צד להליך. לגוף הדברים, המשיבים טענו כי אין מקום להתיר את הפרסום משום שחשיפת פרוטוקול הדיון תחשוף את קו ההגנה שלהם ובכך תזהם את ההליך המשפטי ואף תשליך על עדות המערערת. המדינה מסרה בתגובה כי היא אינה מתנגדת לבקשה.

9. ביום 27.6.2023 דחה בית המשפט המחוזי את בקשתה של המערערת בקבעו כי לא נמצא נימוק המצדיק את ביטולו של איסור הפרסום.

10. הערעור שבפני הוגש מכוח סעיף 70ד(א)(3) לחוק בתי המשפט והוא מכוון כלפי החלטתו האמורה של בית המשפט המחוזי. המערערת מקדימה ומבהירה, כי יש לה זכות עמידה עצמאית בעניינו של ההליך הנסב על הפרסום. זאת, בהתאם ללשונו של סעיף 70ג(א) לחוק בתי המשפט שאינה מגבילה את הזכות לפנות בבקשה לביטול איסור פרסום רק לצדדים להליך. לגוף הדברים, המערערת עומדת על חשיבותו של עקרון פומביות הדיון, וטוענת כי במקרים העוסקים בעבירות מין עקרון זה נסוג לצורך ההגנה על נפגעת העבירה הספציפית ועל נפגעות עבירה באופן כללי, ולצורך זה בלבד. המערערת מוסיפה וטוענת כי החלטתו של בית המשפט המחוזי המתירה למשיבים לחזור בהם מהודאתם מהווה חלק אינטגרלי מן הפרשה כולה, וכי ממילא אין מניעה לפרסמה, בהתאם להחלטה מיום 1.12.2020.

11. הדיון בערעור התקיים בפני ביום 12.7.2023. בדיון חזרה המערערת על עיקר טענותיה, אך ציינה כי היא נכונה להתמקד בבקשה לפרסום ההחלטה מיום 12.6.2023 בלבד, להבדיל מאשר פרוטוקול הדיון מאותו יום בכללותו. באת-כוח המערערת הדגישה כי המערערת אינה נוכחת בדיונים בתיק בבית המשפט המחוזי ואינה רואה את ההחלטות המתקבלות בו, אלא נחשפת למידע חלקי בלבד. על רקע זה, עמדה באת-כוח המערערת על זכותה לדעת על התקדמות ההליך ולהבין את הטעמים העומדים ביסוד ההחלטה שהתקבלה.

12. מנגד, המשיבים טענו כי יש לדחות את הערעור ביחס לפרסום ההחלטה, וציינו כי יסכימו רק לפרסום התוצאה האופרטיבית שלה. באי-כוח המשיבים שבו על טענותיהם ביחס להיעדר זכות העמידה של המערערת והביעו חשש כי פרסום ההחלטה יפגע בהם או בהגנתם.

13. המדינה ציינה כי אין עילה בדיון למנוע את הפרסום כמבוקש והוסיפה כי פרסום ההחלטה משרת את האינטרס הציבורי.

14. בתום הדיון אפשרתי למשיבים לשוב ולשקול את עמדתם. ביום 13.7.2023 הוגשה הודעה מטעמם שבה הם ציינו כי הם עומדים על דחיית הערעור. בהודעתם עמדו המשיבים על החשיבות הנודעת לקיום הדיון בדלתיים סגורות וטענו כי בקשתה של

המערערת לפרסם את ההחלטה נועדה בפועל להוציא את הדיון בהליך אל מחוץ לכתלי בית המשפט ולנהלו ברשתות החברתיות.

דיון והכרעה

15. לאחר שבחנתי את הדברים אני סבורה שדין הערעור להתקבל.

16. אפתח בכך שאציין כי גם לצדדים שלישיים יש זכות עמידה בדין לעניין בקשות להסרת צו איסור פרסום מהליך המתנהל בדלתיים סגורות. הדברים אמורים בדרך כלל בבקשות מטעם כלי התקשורת, אך אין להם זכות יתר בעניין זה בהשוואה לגורמים אחרים (ראו למשל: בש"פ 5203/22 התנועה למען איכות השפיטה בישראל נ' פלונית (8.8.2022)). סעיף 70ג(א) לחוק בתי המשפט קובע כי "רשאי מי שמעוניין בביטול האיסור [איסור הפרסום – ד' ב' א'], לרבות כלי תקשורת, להגיש לבית המשפט שנתן את הצו בקשה לביטולו" (ההדגשות הוספו – ד' ב' א'). משזכות העמידה בבקשות לביטול צווי איסור פרסום קיימת לצדדים שלישיים בלתי קשורים, קל וחומר כי היא קיימת גם ביחס לנפגעות עבירה, להן זיקה קרובה הרבה יותר לתיק (ראו למשל: בש"פ 8559/21 פלונית נ' מדינת ישראל (22.2.2022)). ממילא, אין לעצור במפתן הדלת אלא לבחון את הטענות לגופן.

17. ההליך בעניינם של המשיבים מתנהל אמנם בדלתיים סגורות, אך כמתואר לעיל, מלכתחילה סגירת הדלתיים במקרה זה התבקשה לצורך הגנה על פרטיותה של המערערת, קרבן העבירות, ובהתאם יש לייחס משקל לכך שהיא זו שמבקשת את הפרסום (ראו: ע"פ 4430/14 חדשות 10 בע"מ נ' פלונית, פסקה 12 (6.9.2015); ע"פ 34/21 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 18 (25.7.2021); בש"פ 5647/22 פלוני נ' ידיעות אחרונות, פסקה 13 (14.9.2022) (להלן: עניין ידיעות אחרונות)).

18. על רקע האמור, הנטל המוטל על המשיבים, המבקשים למנוע את פרסום ההחלטה האמורה, כבד במיוחד. על מנת לעמוד בנטל זה על המשיבים להראות כי כתוצאה מהפרסום עלול להיגרם להם נזק חמור החורג מהנזק "הרגיל" הנגרם כתוצאה מההליך הפלילי, וכי הצורך במניעתו של נזק זה גובר על האינטרס הציבורי בפרסום (בש"פ 2211/15 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (14.4.2015); עניין ידיעות אחרונות, פסקה 14). לא התרשמתי כי המשיבים עמדו בנטל זה. יש להדגיש, כי המשיבים, המתנגדים לבקשתה של המערערת, שעליה נועד כאמור צו איסור הפרסום להגן, לא טענו כי הפרסום יפגע בפרטיותה, אלא התנגדו לו מחשש להד תקשורת ולחשיפת קו ההגנה

שלהם. חששותיהם מובנים, אך אין מדובר בנימוק המצדיק את איסור הפרסום מלכתחילה. מעבר לכך, בנסיבותיו של מקרה זה בו הפרשה הפלילית פורסמה זה מכבר, יחד עם שמותיהם של המשיבים, איני מתרשמת כי פרסום ההחלטה המתירה להם לחזור בהם מהודאתם היא זו שתביא לפגיעה חריגה בהם. ולבסוף, אשר לטענה בדבר הפגיעה האפשרית בטוהר ההליך, לא ראיתי כי יש בה ממש, בהתחשב בנכונותה של המערערת לצמצם את בקשתה כך שזו תחול על ההחלטה בלבד, ולא על פרוטוקול הדיון, וכן בשים לב לתוכנה של ההחלטה.

19. סוף דבר: הערעור מתקבל במובן זה שההחלטה מיום 12.6.2023 תהיה בת-פרסום.

ניתן היום, ב' באב התשפ"ג (20.7.2023).

ש ו פ ט ת